

Kopie.

Rio de Janeiro
12 Feb. 1927.

Dr. A.C. Sonneveldt,
Buenos Aires.

Wel Eerw. Hr. en Br.,

Uw brief van 10 Jan. ontving ik pas vóór mijn vertrek van Com. Rivadavia. Ik besloot toen 'n poging aan te wenden om u persoonlijk te bezoeken in B.A., ten spijte van de beperkte tijd, die ik daár zou hebben, en vooral na uw vriendelijke verzekering, dat ik welkom zou zijn aan uw woning. Tot mijn spijt, echter, ontdekte ik te B.A., dat ik uw adres uit mijn zakboekje verloren had en 't was eerst toen ik reeds op vertrek stond, dat ik 't adres weer kreeg van Meester Krieger, Banfield. Vandaar mijn verzuim om u op te zoeken.

Er is in uw brief veel, dat ik innig waardeer, en waarmee ik hartelijk akkoord ga. Vooral stel ik zeer op prijs uw broederlike openhartigheid ^{jegens} ~~met~~ mij. Ja, ik ben ervan overtuigd, dat wij beiden het even wel menen met de Afrikaners in Chubut, en dat wij elkander gaarne willen en ook zullen begrijpen. 't Is waar dat er tijd nodig is, ook veel genade van boven, om te herstellen, wat verkeerd is.

Aan de andere kant zijn er opmerkingen in uw brief, die mij verwonderen, en zelfs ook pijnlijke indrukken op mij maken.

Wanneer u schrijft, dat er wel van de kant der Gereformeerden een voorstel is gekomen om de zaak op te lossen, dan moet ik u eraan herinneren, dat, hoewel dit waar is, het nochtans alleen van de oude Br. Frederik Venter gezegd kan worden. Immers, hij verzekerde mij, en enige andere N.G. Broeders, dat u van zijn voorstel hoegenaamd niets wist, en dat hij persoonlijk en alleen de poging aanwendde!

Zijn voorstel was zeker zo goed bedoeld als maar wezen kon, en in beginsel ging ik akkoord met hem — vandaar dan ook ons onderhoud met elkander die Zondag avond, 21 Nov. 1926. De wijze waarop hij echter voorstelde, dat wij te werk zouden gaan, was een absoluut onmogelijke. U wist er natuurlijk niets van; maar hij wilde dat ik (toen nog feitelijk geheel onbekend met de meeste mensen) nog diezelfde avond twee van de verstandigste en vertrouwbare mannen van de N.G. Gemeente zou kiezen, terwijl van Gereformeerde kant hetzelfde zou gedaan worden, om dan als een vertegenwoordigend lichaam met u en mij erbij gerekend, te confereren. Naar 't beste van mijn weten, mochten de bekwaamste mannen van N.G. kant voor zulk een delikate zaak die avond wel 30 of 40 leagues ver van Com. Rivadavia af geweest zijn!

Als men nu zo maar kortweg zou zeggen, gelijk u geschreven heeft, dat er wel van Gereformeerde kant een voorstel tot oplossing kwam, maar dat het van Ned. Geref. kant geweigerd werd, dan zou dit bepaald een geheel verkeerde en misleidende indruk verwekken. U bemerkt dus, dat u zelf reeds onder 'n verkeerde indruk verkeert.

Edoch! zij het dan ook zo, dat de loffelijke poging, door Br. J. Ventet aangewend, beschouwd mocht worden als 'n voorstel van de zijde der Gereformeerde Kerk, dan zou het zeker niet kwaad zijn, indien ik u eraan zou herinneren, dat er allereerst van mijn kant, als Leraar pro. tem. en dus officiële vertegenwoordiger der N.G. Gemeente, Chubut, moeite gedaan werd, om de rondgang alzó te regelen, dat ik u nog te Com. Riv. zou kunnen ontmoeten; en dat ik het toen weer was, die u vroeg om 'n onderhoud te mogen hebben, waartoe u dan ook geredelijk toestemde. Ja, ik was gereed veel verder te gaan, ware het niet, dat uw verklaring, dat u, volgens opdracht van uw Kerkraad, een brochure moest schrijven tegen 't pamflet van Dr. Lückhoff, mij natuurlijk van verdere handeling tijdelijk deed afzien. Ik schrijf dit, niet om te kibbelen over de kwestie, wie of er het eerst optrad om te verzoenen, maar (om

om aan te tonen, dat er van beide kanten pogingen tot 'n betere verstandhouding zijn aangewend. En laat mij dadelik u ook verzekeren, geachte Broeder, dat mijn rondgang in Chubut mij overtuigd heeft, dat die pogingen niet geheel vruchteloos geweest zijn, en dat de twee Gemeenten nu reeds een zeer ruime mate van onderlinge achting, vertrouwen, en liefde openbaren, waarover u en ik beiden ons mogen verblijden, en waarvoor wij God mogen danken.

Of wij menen dat het niet zo erg is, als Ned. Gereformeerden verkeerd handelen tegenover Gereformeerden! Neen, in geen de! Evenmin, als dat wij het voor 'n kleinigheid beschouwen, indien het tegenovergesteld gebeurt. Zonde is zonde, wie ook al de overtreder zij! Neen, voorwaar, ik stem het u toe, geachte Kollega — er zijn grote dingen gebeurd met de beide Gemeenten in Chubut. Ik had de gelegenheid om de geschiedenis der twee Gemeenten, vooral tijdens de Samenwerking, met eigen ogen eens na te zien; en onwillekeurig word ik herinnerd aan dat treffende gezegde van onze Heiland: "Die van u zonder zonde is, werpe eerst de steen!"

U vreest voor de welvaart der N.G. Gemeente, indien er 'n Kerkraad zou worden gekozen, die bestaan zou o.a. uit Godlochenaars en wereldsgezinden. Ik dank u voor zulke oprechte Christelike belangstelling. God beware ook uw Gemeente, ja, ook Zijn gehele Kerk, van ooit wolven in schaapsklederen tot leidsheden te hebben! Des te pijnliker en meer teleurstellend zou het dan ook voor u persoonlijk moeten zijn, wanneer het blijkt, dat een Gemeente, die tot onlangs en wel voor de lange periode van ± 12 jaren onder uw persoonlijke bearbeiding en invloed, als haar Herder en Leraar, ^{verkeerde,} zulke personen als haar leidsheden zou verkiezen. Ik vertrouw dus, dat u niet erg teleurgesteld zal zijn met de pas gekozen Kerkraadsleden van de N.G. Kerk, Chubut.

Gode dank dat Zijn Geest, door Zijn Woord, reeds bezig is het lichaam (te

(4)

te genezen, de krankheden eruit te drijven, en de wonden te helen. Houdt
steeds aan in 't gebed, Broeder; de Heer is bezig onze beden te verhoren.
Hij zegene u en de uwen in zeer ruime mate; deze is de oprechte bede van

Uw Broeder in Zijn dienst,

J. J. Wassersfall.

Huis adres.

Pearston, K.P.

via Cape Town,

Sud Africa.

afskrif
leer myself: J. Wasserfall.

Casillo 75

Comodoro Rivadavia

26 Nov. 1926.

D. A. C. Sonneveldt

Buenos Aires.

Wel Eerw. Hr. en Broeder in Christus,

Het spijt my zeer, dat ik ll. Maandag zo erg ongesteld was, wegens 'n aandoening van de maag, en 'n gevolglike zware hoofdpijn, dat ik de gehele dag in bed moest blijven, en derhalve de door my ondernomen taak niet kon volbrengen.

Daarna Echter had ik 'n ernstig onderhoud met de oude Bt. Tjaart-v.d. Walt, omtrent de punten van persoonlijk geschil tussen u tweeën, zoals door u genoemd in ons gesprek van Zondag avond. [Wat nu aangaat de beschuldigingen omtrent geldverduistering verzekert hy my, dat u reeds persoonlijk met hem daarover gesproken heeft in de tegenwoordigheid van 'n paar andere personen; dat hy u toen om pardon gevraagd heeft; en dat hy eerlijk gemeend heeft, dat die kwestie toen voor goed beslecht was. Hy is nu verbaasd te vernemen, dat dezelfde zaak tans wederom te berde gebracht wordt.

Wat aangaat de andere kwesties, nl. van het weren van zekere personen uit de Kerkdienst tydens de Samenwerking, en van het niet uitsloten van zekere boeken die u van N. Amerika ontvangen had, daaromtrent huldigt hy tans nog zijn vroegere presumaties. Nu is 't my iet wat moeilijk te weten, wat nu eigenlijk in dit geval te doen, daar ik de hierboven genoemde kandidaten voor de Kerkdienst nog niet ontmoet heb, en dus omtrent hun be- of onbevoegdheid voor zodanige dienst nog geen eigen oordeel kan vellen. Bovendien schynt het my toe, dat wy nu byna 'n wolk der getuigen" nodig hebben zullen, alvorens tot 'n bevestigende oplossing te zullen kunnen geraken.

J. J.

8

Br. vd. Walt verzekert my nochtans, dat hy zeer gaarne met u in volkomen en blyvende vrede zou willen verkeren; en hy heeft my beloofd zelf ook aan u te zullen schrijven.

Wat nu echter ook al gebeure, Broeder, laat ons zoveel mogelijk trachten de persoonlike, en de zuiver Kerkelike kwesties doorgaans duidelik van elkander te onderscheiden; laat ons het alles in zaak van oprecht, kinderlik, gelovig, volhardend gebed voor onze alvermogende Hemelse Vader maken; en laat ons steeds handelen in de geest van Galaten 6:1, Koloss. 3:13, en dergelijke voorschriften van Gods Woord; en dan twyfel ik niet of het zal nog alles mettertyd recht komen, zy het dan ook wellicht op 'n geheel andere wyze, dan wy gemeend hebben; en uit het kwade zal er ook voor ons allen het goede geboren worden.

Ik vertrouw, dat u 'n goede reis en 'n veilige thuiskomst gehad heeft. Met myn gezondheid gaat het nu weer heel wat beter, en ik ben ~~te~~ tam hier in de "Kolonie" bezig myn rondgang voort te zetten.

Groetend en heilbiddend,

Oprecht uw Br. in Hem,

J. Wasserfall (V.D.M.)